

23 Απριλίου 2016

«Εις την πόλη Βηθανία, Μάρθα κλαίει και Μαρία» - Καλύμνια κάλαντα του Λαζάρου

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

Στην εθιμολογία της Μεγάλης Εβδομάδος ανήκουν τα τραγούδια της εορτής του Λαζάρου. Είθισται μικρά κορίτσια, οι “λαζαρίνες”, ντυμένα με παραδοσιακές στολές να γυρίζουν στα σπίτια κρατώντας καλαθάκια, όπου βάζουν τα φιλοδωρήματα, τραγουδώντας το τραγούδι: “Ξύ-πνα, Λάζαρε, και μη κοιμάσαι...” ή ανάλογα με την περιοχή το αντίστοιχο κάλαντο – τραγούδι.

Το τραγούδι που ψάλλεται στη Κάλυμνο διασώζει με έναν εξαιρετικό ποιητικό λόγο, πιο κοντά στην ευαγγελική διήγηση απ’ ό,τι τα περισσότερα κάλαντα, την ιστορία του Αγίου Λαζάρου, φίλου του Χριστού. Επιπλέον η περίτεχνη μελοποιία και ο ασυνήθιστος ρυθμός κάνουν τα κάλαντα αυτά να ξεχωρίζουν.

Εις την πόλη Βηθανία, Μάρθα κλαίει και Μαρία,
Λάζαρο τον αδερφό τους, τον γλυκύ και καρδιακό τους.

Τον μοιρολογούν και κλαίνε, τον μοιρολογούν και λένε,
τρεις ημέρες τον θρηνούσαν, και τον εμοιρολογούσαν.

Την ημέρα την τετάρτη, κίνησε ο Χριστός για να ’ρθει,
και εβγήκε η Μαρία, έξω από την Βηθανία.

Και εμπρός Του γόνυ κλίνει, και τούς πόδας Του φιλήνει,
αν εδώ ήσουν Χριστέ μου, δεν θ’ απέθνησκε ο αδελφός μου.

*(Μα και τώρα εγώ πιστεύω, και καλότατα ηξεύρω,
ότι δύνασ’ αν θελήσεις, και νεκρούς να αναστήσεις!)*

Χαίρε πίστευε Μαρία, άγωμεν εις τα μνημεία,
τότε ο Χριστός δακρύζει, και τον Άδη φοβερίζει.

Άδη Τάρταρε και Χάρο, Λάζαρο θε να σου πάρω,
δεύρο έξω Λάζαρε μου, φίλε και αγαπητέ μου.

Παρευθός από τον Άδη, ως εξαίσιο σημάδι,
Λάζαρος απελυτρώθη, ανεστήθη κι εσηκώθη.

*(Και ευθύς απολυτρώθη, ανεστήθη και εσηκώθη,
Λάζαρος σαβανωμένος, και με το κερί ζωσμένος.)*

Τότε η Μάρθα κι η Μαρία, τότε όλη η Βηθανία,
Δόξα τω Θεώ φωνάζουν, και τον Λάζαρο ξετάζουν.)

Λάζαρε πες μας τι είδες, εις τον Άδη που επήγες,
είδα φόβους είδα τρόμους, είδα βάσανα και πόνους.

*(Δώστε μου λίγο νεράκι, να ξεπλύνω το φαρμάκι,
της καρδιάς μου των χειλέων, και μη με ρωτάτε πλέον.)*

%kakajajahha%